

INOZEMNA | ІНОЗЕМНА
PHILOLOGIA | ФІЛОЛОГІЯ

Issue 122 | Випуск 122

Published since 1964 | Видається з 1964 р.

Ivan Franko National | Львівський національний
University of Lviv | університет імені Івана Франка

2010

Іноземна філологія. Український науковий збірник. 2010. Випуск 122. 352 с.

Inozemna Philologia. Ukrainian Scholarly Collection 2010. Issue 122. 352 p.

У збірнику розглядаються питання словотвору, синтаксису та семантики класичних мов. Висвітлено питання літературознавчих і перекладознавчих студій, філософії мови та сучасних методик викладання класичних мов.

The collected articles deal with the issues of word formation, syntax, and semantics of classical languages. The problems of literary criticism, translation studies, philosophy of language as well as modern methods of teaching classical languages are discussed.

Редколегія:

Головний редактор: проф., д-р. філол. наук А. Й. Паславська.

Заступник головного редактора: доц., канд. філол. наук Б. В. Максимчук.

Заступник головного редактора: доц., канд. філол. наук М. Е. Білінський.

Відповідальний секретар: доц., канд. філол. наук І. М. Теплий.

Члени редколегії: доц., канд. філол. наук О. Т. Бандровська, проф., д-р філол. наук Ф. С. Бацевич, доц., канд. філол. наук М. Е. Білінський (заст. гол. ред.), член-кор. АН України, проф., д-р філол. наук В. В. Акуленко, доц., канд. філол. наук І. І. Бабінчук, проф., д-р філол. наук М. М. Бобирева, доц., канд. філол. наук Т. О. Буйницька, проф., д-р філол. наук С. Н. Денисенко, доц., канд. філол. наук Р. О. Домбровський, проф., канд. філол. наук Н. Ю. Жлуктенко, доц., канд. філол. наук Ю. А. Завгороднєв, академік АН ВШ, проф., д-р філол. наук Р. П. Зорівчак, проф., д-р філол. наук В. І. Карaban, проф., д-р філол. наук Н. Х. Ковистянська, доц., канд. філол. наук Я. І. Кравець, академік АН ВШ, проф., д-р філол. наук К. Я. Кусько, проф., канд. філол. наук Б. В. Максимчук (заст. гол. ред.), проф., д-р філол. наук А. Й. Паславська (гол. ред.), проф., д-р філол. наук М. М. Полюжсин, проф., д-р філол. наук Р. С. Помірко, доц., канд. філол. наук О. В. Сафроняк, проф., д-р філол. наук М. Г. Сенів, доц., канд. філол. наук В. Т. Сулим, доц., канд. філол. наук І. М. Теплий, (відп. секр.), академік АН ВШ, проф., д-р філол. наук О. І. Чередниченко, доц., канд. пед. наук Е. А. Шабайкевич, доц., д-р філол. наук Мацевко-Бекерська Л. В.

Літературний редактор: М. Маїк

Editorial Board:

Editor-in-chief: Professor, Doctor of Philology, A. J. Paslavska

Assistant editor: Professor, Candidate of Philology B. V. Maksymchuk

Managing editor: Associate Professor, Candidate of Philology I. M. Teplyy

Адреса редакційної колегії:

Львівський національний університет

імені Івана Франка,

факультет іноземних мов,

вул. Університетська, 1

79000 Львів, Україна.

Тел. (0322) 39-79-76, 39-41-25

Address of the Editorial Board:

Ivan Franko National University of Lviv

1, Universytetska St.,

79000 Lviv, Ukraine

phone: +380322 39-79-76, 39-41-25

Друкується за ухвалою Вченої Ради

Львівського національного університету імені Івана Франка.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації.

Серія КВ № 14598-3569 Р від 29 жовтня 2008 р.

КУЛЬТУРОЛОГІЯ

УДК 821(37)-143.09

ЗОЛОТИЙ ВІК І ОБРАЗ МЕЖІ У ТІБУЛА

Маркіян Домбровський

Львівський національний університет імені Івана Франка
вул. Університетська, 1, Львів, 79000, Україна
e-mail: KLASSYKA@ukr.net

У статті аналізується образ золотого віку в Альбій Тібубла (на матеріалі елегії І.3) для виявлення його специфічних ознак. Аналіз показує, що всі атрибути образу зводяться до ідеї *відсутності межі*. *Непомежованість / помежованість* розглядається як диференційна ознака базової для Тібубового художнього світу опозиційної пари *золотий вік / залізний вік*. Ідеї межі належить також ключова роль в протиставленні образу золотого віку до інших ідилійних образів Тібубового світу.

Ключові слова: Альбій Тібубл, золотий вік, образ межі.

Відомо, що мотив поділу історії людства на покоління чи віки був популярним в античній літературі – починаючи принаймні від Гесіода¹ і продовжуючи дальшими грецькими² і потім римськими³ поетами, філософами тощо. Відомо також, що виробилося декілька різних моделей цього поділу – насамперед ускладнена 4(5)-членна, як у Гесіода чи Овідія (золотий, срібний, мідний, залізний вік чи покоління), і спрощена 2-членна (золотий вік як ідеальне минуле і залізний – як нещасливе тепер)⁴. У Тібубла маємо скорше двочленну модель, хоч і з певними нюансами.

Існує також принаймні два основні типи золотого віку: “докультурний” (абсолютний) і “культурний”⁵, принципова різниця між якими полягає в тому, що в останньому людина вимушена *боротися* за достаток, повинна *трудитися* (окультурювати дику природу), а в першому людині все дається само. У Тібубла бачимо обидва типи – кожен зі своєю функцією в загальній образній структурі.

В цій роботі хочу зупинитися на “чистому”, докультурному золотому вікові і спробувати визначити, що є його суттєвою, специфічною ознакою, його характеристикою, тобто – до чого зводиться природа цього образу і на основі чого базується його протиставлення іншим елементам художнього світу Тібубла – насамперед залізного вікові й іншим ідилійним образам типу культурного золотого віку і под. Як ми побачимо далі, у цьому питанні ключовою є роль ідеї (чи образу) межі.

¹ “Труди і дні”, 109-201.

² Теогнід 1135-50, Арат 105 і наст., Платон (“Політика” 271E) і багато інших.

³ Вергілій “Георгіки” 1.125-59, II.538-40, Овідій “Метаморфози” I.89-162, Лукрецій “Про природу речей” V.925 і наст. тощо.

⁴ Докладніше про це див.: [4; 5; 6; 7; 8, 244].

⁵ Такий поділ запропонувала у своїй праці М. Віфшtrand Шібе [9] – див. [3, 30-31].

В Тібула маємо декілька місць чистого золотого віку в першій і другій книгах. У першій маємо одне показове місце в третій елегії. На ньому і зупинюся для докладнішого аналізу.

Третя елегія є сумним ностальгійним текстом, в якому Тібул постає перед нами важко хворим і вимушено затриманим на чужому острові – відірваним і від рідних, і від соратників, з якими він власне і вирушив був у воєнну кампанію і від яких тепер змушений відділитися через хворобу. Це елегія самотності і туги за близьким і рідним.

В такому стані Тібул, звично для себе, віддається рефлексіям, які великою мірою керуються тенденцією до компенсації неідилійності реального стану різного роду ідилійними візіями. Одною з таких візій є власне візія золотого віку, туга за золотим віком (3.35-48).

Ще одною важливою тенденцією, котра звичайно керує розвитком рефлексій Тібула, є тенденція до узагальнення конкретної актуальної проблеми. Наша візія золотого віку є власне продуктом такої генералізаційної тенденції. Тібул поширює незадоволеність конкретним станом речей на всю сучасність, котру бачить як всеохопний і неунікнений залізний вік. І відповідно, вірний компенсаційній тенденції, протиставляє їй “спогад” про “золоті” часи.

Те, що візія золотого віку відштовхується від візії залізного віку, позначається на формі його представлення. Фактично всі його характеристики є не “абсолютні” а подані ніби “від супротивного” відносно залізного віку. Крім загального початкового зітхання про те, як добре жилося за “короля” Сатурна (*quam bene Saturno vivebant rege* 35), і двох пізніших рядків про “самоплідність” (45-6), все решта подається за принципом не констатації того, що було, а відзначення того, чого тоді не було, на відміну від часів Юпітера. Така форма робить це місце особливо зручним для аналізу, оскільки оголює, підкреслює найсуттєвіші риси образу, його найважливіші диференційні, функціонально значимі ознаки.

Для зручності дальшого аналізу подаємо наше місце відразу поділений на сегменти:

Загальне зітхання про золотий вік

35 *Quam bene Saturno vivebant rege,*

Дороги

priusquam

36 *Tellus in longas est patefacta vias!*

37 *Nondum caeruleas pinus contempserat undas,*

38 *Effusum ventis praebueratque sinum,*

39 *Nec vagus ignotis repetens compendia terris*

40 *Presserat externa navita merce ratem.*

“Земля”

Праця

41 *Illo non validus subiit iuga tempore taurus,*

42 *Non domito frenos ore momordit equus,*

Межі

43 *Non domus ulla fores habuit, non fixus in agris,*

44 *Qui regeret certis finibus arva, lapis.*

“Врожай”

45 *Ipsae mella dabant quercus, ultroque ferebant*

46 *Obvia securis ubera lactis oves.*

Війна

47 Non acies, non ira fuit, non bella, nec ensem

48 Inimici saevus duxerat arte faber.

В перекладі Андрія Содомори [2, 48]:

35 О, як же добре люду жилось тоді, за Сатурна,

36 Як не було ще доріг, що поза обрій ведуть!

37 Ще не торкалась горянка-сосна глибин лазурових,

38 Ще на ній вільні вітри не роздували вітрил.

39 І мореплавець-блукач у пошуках зиску в незнані

40 Ще не пускався краї, крамом набивши судно.

41 Дужий бик у той час під ярмом не хилив іще ший,

42 Кінь – вудила не гриз, вільну траву смакував.

43 Дім – дверей ще не знав; межового каменя – поле:

44 Ще на чуже й на своє не розділяли його.

45 Медом точились дуби, і своєю волею вівіці

46 Повне вим'я з лугів людям безжурним несли.

47 Ні тоді звад іще не було, ані війська, ні воєн,

48 Не гартував ще меча грізний умілець-зброяр.

Кожен сегмент зупиняється на іншій стороні золотого віку.

Відштовхуючись від своєї проблемної ситуації – покинутість на чужині, куди привела його “морська дорога” – Тібул починає мову про золотий вік саме з того, що підкреслює відсутність в ньому „доріг”. Тобто підкреслює, що той світ не знав ще протиставленого собі іншого світу – чужого і ворожого, котрий відкриться пізніше людині з прокладенням перших доріг і з початком мореплавства (36-40).

Далі Тібул зосереджується вже на внутрішній характеристиці світу: говорить про відсутність меж внутрішніх, про непотрібність праці і т.д. (41-6).

І нарешті звертається до іншої спеціально актуальної для нього теми – теми війни (адже саме воєнна кампанія стала причиною його теперішнього безпорадного становища): золота доба не знала воєн (47-8).

Подивімося тепер, що власне за цими картинами ховається. Спробуємо звести всю атрибутику золотого віку до ключових характеристичних ознак – до диференційних ознак, котрі протиставляють його залізного вікові (а разом з тим – ідилійним образам в його межах).

Перше і найважливіше, що звертає на себе увагу – це те, що в усіх даних у Тібула характеристиках золотого віку так чи інакше проступає ідея межі, границі. При тому однаково як на рівні “ширших” образів, так і на рівні деталей. Як побачимо далі, саме ідея межі є тою базовою диференційною ознакою, котра протиставляє образи золотої і залісної доби.

Межа є перешкодою до задоволення тієї чи іншої потреби. Отже, межа є причиною незадоволеного бажання, причиною пожадливості. З появою межі з’являється й боротьба за межу, за її встановлення чи порушення, за переменування – отже, межа породжує різного роду насильство: стримування, примус, боротьбу, війну.

Кожна деталь, якою характеризується золотий вік, в кінцевому підсумку зводиться до підкреслення відсутності в золотому віці межі.

В 43-4му рядках (*non fixus in agris, Qui regeret certis finibus arva, lapis*) масмо межу в чистому вигляді – як таку, предметний образ. В загальному контексті елегії (обмеженість, затриманість Тібубла на острові і т.д) і в контексті інших характеристик самого золотого віку, цей предметний образ межі набуває ваги ключового. Він стає символом порушення прадавньої ідилії.

Отже, в 43-4 рядках світ золотого віку характеризується як світ, що не знає внутрішніх меж. А отже, не знає несвободи, не знає перешкод до задоволення бажань. Тібубові бажання переважно зводяться до двох: бажання любові і бажання достатку¹. Наш пасаж з золотим віком прямо про любов не має нічого, але має образ дверей, який не лише додає просто до загальної ідеї межі (каменем помежоване поле, двері відмежовують від зовнішнього світу світ дому), але актуалізує й своє звичне для любовної елегії “параклявзитирне” значення². А отже, масмо тут натяк на те, що золотий вік не знав тих перешкод в любові, котрими сповнений вік залізний³.

Щодо достатку, то його символом у Тібубла часто виступає врожай. У своїх улюблених картинах сільської ідилії Тібубл обов’язково знаходить місце для опису перероблення зібраного винограду чи зерна. Якщо під урожаєм розуміти всякий продукт природи, то масмо тему врожаю і в нашому образі. Рядки 45-46 малюють нам “медоточні” дуби і овець, що самі несуть безтурботним людям молоко. В цьому друга сторона бажань Тібубла. І знову: золотий вік не ставить перешкод на шляху до задоволення цих бажань. Знову нема межі.

Продовження (властиво – початок) тієї ж теми – в рядках 41-42, де фактично мова йде про орання і подібний обробіток землі за допомогою волів і коней. Золотий вік не потребував праці, оскільки все давалось само.

Але цей останній образ є не стільки образом праці, скільки образом насильства, примусу, накладання межі⁴. Це образ приборкання дикої природи, обмеження свободи. І цього знову ж таки не було в золоті часи.

Нарешті, не було і восн (47-8). Адже війна – це не що інше, як боротьба за межу, якої тоді ще не було.

Це те, що стосується внутрішнього світу золотого віку. З цього огляду золотий вік вмирає з появою межі. Межа народжує нову епоху з іншими рисами і правилами життя. Разом з тим закінчується золотий вік і проявленням межі зовнішньої, відкриттям чужого світу і проникненням в нього (35-40). Тут принципово важливим є образ дороги. Поряд з межею – це другий ключовий символ залізного віку. Дорога означає порушення зовнішньої межі, вихід за неї. Дорога – це відкриття чужого і ворожого світу. Тому поява дороги це одночасно і відкриття зовнішньої межі, і її порушення, початок війни з ворожим світом. А

¹ На емоційному рівні все зводиться до бажання спокою, гармонії.

² На це, зокрема, звертає увагу у своєму коментарі до Тібубла Пол Мергатройд [4, 114]

³ У другій книзі (II.3.71-4) є пряма на це вказівка:

Tum, quibus adspirabat Amor, praebebat aperte

Mitis in umbrosa gaudia valle Venus.

Nullus erat custos, nulla exclusura dolentes

Ianua...

⁴ Підкреслено яскравим є контрастний образ уярмлення дужого (словами перекладу А.Содомори) бика.

значить, і загибель світу абсолютної гармонії, котрий не знав нічого поза собою. Золотий вік гине, коли з'являються межі внутрішні і коли з'являється межа зовнішня – коли світ ідилії перестає бути єдиним світом. Відбувається поділ світу на свій і чужий. Це вже те, що Юрій Лотман називав “замкнутий” і “розімкнутий” світ [1, 219]. Світ ідилії з цього моменту стає світом замкнутим, сховком, що оточений чужим, невідомим і ворожим. За лотманівською типологією – Тібул типовий герой замкнутого світу.

Отже, якщо підсумувати, що таке золотий вік, то можна сказати так: **це незаймана гармонійна злітність всіх складових, без меж і без насильства (чи то примусу, чи то стримування) над жодною складовою.**

Зведення всієї повноти образу золотого віку до його специфічних, характеристичних ознак дозволяє виразніше бачити його місце в системі насамперед ідилійних, але також і інших образів Тібула.

1. Лотман Ю. М. Структура художественного текста // Лотман Ю. М. Об искусстве. СПб.: “Искусство – СПб”, 1998.
2. Римська елегія. 3 лат. пер. А. Содомора. Львів, 2009.
3. Maltby, Robert. Tibullus: Elegies: Text, Introduction and Commentary. 2002.
4. Murgatroyd, Paul. Tibullus I. A commentary on the First Book of the Elegies of Albius Tibullus. Pietermaritzburg: U. of Natal Press, 1980.
5. Smith, Jonathan Z. Ages of the World // Eliade, Mircea (ed). The Eyclopedia of Religion. New York, 1995. Vol. 1, pp. 128-133).
6. Smith, Jonathan Z. Golden Age // Eliade, Mircea (ed). The Eyclopedia of Religion. New York, 1995. Vol. 6, pp. 69-73).
7. Smith, Kirby Flower. Ages of the World (Greek and Roman) // Hastings, James (ed.). Encyclopaedia of religion and ethics. Edinburg, 1908. Vol. 1, pp. 192-200.
8. Smith, Kirby Flower. Elegies of Tibullus. The Corpus Tibullianum edited with Introduction and Notes on Books I, II and IV 2-14. New York, 1964².
9. Wifstrand Schiebe, Marianne. Das ideale Dasein bei Tibull und die Goldzeitkonzeption Vergils. Uppsala-Stockholm, 1981 (Uppsaliensis Universitatis Acta. Studia Latina. N. 13).

ЗОЛОТОЙ ВЕК И ОБРАЗ ГРАНИЦЫ У ТИБУЛЛА

Маркиян Домбровский

Львовский национальный университет имени Ивана Франко

ул. Университетская, 1, Львов, 79000, Украина

e-mail: KLASSYKA@ukr.net

В статье анализируется образ золотого века у Альбия Тибулла (на материале элегии I.3) для выявления его специфических признаков. Анализ показывает, что все атрибуты образа сводятся к идее *отсутствия границы*. *Разграниченность / неразграниченность* рассматривается как дифференциальный признак базовой для художественного мира Тибулла оппозиционной пары *золотой век / железный век*. Идее границы принадлежит также ключевая роль в противопоставлении образа золотого века относительно других идилических образов мира Тибулла.

Ключевые слова: Альбий Тибулл, золотой век, образ границы.

THE GOLDEN AGE AND THE TIBULLAN IMAGE OF LIMIT**Markiyan Dombrovskiy**

*Ivan Franko National University of Lviv
1, Universytetska St., Lviv, 79000, Ukraine
e-mail: KLASSYKA@ukr.net*

The author analyzes the Tibullan image of the Golden Age (based on elegy I.3) aiming to reveal the specific features of the image. The analysis shows that all the attributes of the image can be reduced to the idea of *absence of the limit*. *Unlimitedness / limitedness* is regarded as a differential feature of the basic Tibullus' opposition of the *Golden Age / Iron Age*. The idea of the limit also plays the pivotal role in the opposition of the image of the Golden Age to other idyllic images of the Tibullan world.

Key words: Albius Tibullus, Golden Age, image of limit.

Стаття надійшла до редколегії
14.05.2010 р.

Статтю прийнято до друку
27.10.2010 р.

ЗМІСТ

<i>Андрій Содомора</i> . Між перекладним та оригінальним словом	3
-----------------------------------------------------------------------	---

МОВОЗНАВСТВО

<i>Ірина Голубовська</i> . Антропологічна лінгвістика і класичні мови: можливості дослідження	14
<i>Олеся Лазер-Паньків</i> . Особливості формування функціональних різновидів давньогрецької мови елліністично-римського періоду	21
<i>Олена Михайлова</i> . Античні пропріальні міфотеоніми як алюзивні імена	27
<i>Марина Назаревська</i> . Функціонування давньогрецьких лексичних запозичень у латинській мові	33
<i>Євгенія Чекарева</i> . Функціонально-семантичний аналіз конструкцій із прийменниками та префіксальними дієсловами у грецькій мові	39
<i>Леся Мисловська</i> . Структурно-семантичні особливості латинських фразеологізмів	44
<i>Сергій Шведов</i> . Дериватологія і латинська мова	51
<i>Світлана Дидишин</i> . Категорії числа та роду у вченні античних граматиків та у граматиці української мови	58
<i>Світлана Винар</i> . Комунікативне перекодування міфологічного образу (на прикладі Іфігенії)	64
<i>Ірина Романюк</i> . Перехідність і валентність префіксальних дієслів у пізній латині	71
<i>Наталія Дмитрасевич</i> . Етнолінгвістичні традиції давньогрецької антропонімічної системи на основі творів Горація	78
<i>Богдан Чернюх</i> . Аспектуальна семантика предикатів у підрядних реченнях часу: речення з <i>duo</i> , <i>donec</i> , <i>quoad</i>	86
<i>Христина Куйбіда</i> . Складні прикметники на позначення простору в епосі Гомера	93
<i>Інеса Макар</i> . Метафоризація мовної картини світу Лонга	101
<i>Мар'яна Мокрівська</i> . Особливості вербалізації концепту “хоробрість” в романі Геліодора “Ефіопіка”	108
<i>Михайло Сенів</i> . Прийменникові і безприйменникові конструкції з часовим значенням у латинській мові	114
<i>Наталія Шведун</i> . <i>Vitae colores</i> ; значення прикметників світла і тіні в поезії Овідія	121

<i>Любов Олійник.</i> Будівельна лексика трактату Вітрувія “De architectura”	126
<i>Тетяна Косарук.</i> Фразеологічне освоєння грецьких запозичень у латинській мові (на матеріалі творів Августина Аврелія “Сповідь”, “Про трійцю”, “Про град божий”)	131
<i>Тетяна Компанець.</i> Історико-лінгвістична інтерпретація латинської лексики на позначення природи у дзеркалі національно-мовної картини античного світу	135
<i>Ольга Пилипів.</i> Соматизми у фразеології латинської мови	141
<i>Валентина Миронова.</i> Лінгвістична ситуація в Римській імперії III-IV ст.	148
<i>Христина Шпелик.</i> Синтаксичні засоби актуалізації діалогів у трагедії Софокла “Антигона”	154

ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО

<i>Ліна Глуценко.</i> Поезія Івіка у перекладі Андрія Содомори.....	161
<i>Тетяна Бідна.</i> Переспів античного міфу про Антея в оригіналі та перекладах роману М. Мітчел “Gone With the Wind”	166
<i>Наталія Гладка.</i> Особливості сприйняття образу Нарциса в українській та англійській літературах.....	173
<i>Орислава Волошин.</i> Микола Зеров як критик перекладу	180
<i>Жанна Некрашэвіч-Кароткая.</i> Рысы рэнесансавага гуманізму ў “Песні пра Зубра” Мікалая Гусоўскага (у святле перакладу Андрэя Садаморы)	186
<i>Анастасія Василик-Фурман.</i> “Гамлет” В. Шекспіра в перекладі М. Рудницького в контексті перекладацької множинності	194
<i>Олена Куриленко.</i> Античний світ в контексті бароко: міфологічна комедія XVII сторіччя (“Геро та Леандро” Антоніо Міри де Амескуа)	201
<i>Роксолана Зорівчак.</i> Внесок Андрія Содомори до історії і теорії українського художнього перекладу.....	208
<i>Галина Матус.</i> Крым і яго жыхары ў лацінамоўнай літаратуры Вялікага Княства Літоўскага канца XVI ст.	217
<i>Олена Бистрова.</i> Подих античності в універсумі Дмитра Чижевського.....	224
<i>Богдан Стасюк.</i> Дж. Р. Р. Толкін: інтерпретація крізь призму античності	229
<i>Ганна Косів.</i> Перекладацький доробок Віри Річ: загальний огляд перекладів творів українських письменників	235
<i>Ірина Іллів-Паска.</i> Андрій Содомора і “Всесвіт”	240

КУЛЬТУРОЛОГІЯ

<i>Маркіян Домбровський. Золотий вік і образ межі у Тібула.....</i>	245
<i>Олександр Кацук. Суть і характерні риси щастя від володіння земними благами у творчості Григорія Великого</i>	251
<i>Анна Крокіс. Композиція гомілій Іоана Золотоуста.....</i>	258
<i>Оксана Траченко. У задзеркаллі заголовків А. Содомори.....</i>	264
<i>В'ячеслав Шовковий. Методика навчання інтерпретації давньогрецьких текстів студентів-філологів</i>	271
<i>Ніпель Гончарова. Современный город в зеркале греко-римской культуры</i>	277
<i>Леся Звонська. Рецепція й адаптація античної спадщини у творах Василя Великого</i>	284
<i>Тетяна Комарницька. Андрій Содомора в міжкультурному діалозі зі Львовом.....</i>	289
<i>Сергій Лучканин. Рецепція античності в румунській культурі доби Просвітництва (остання чверть XVIII – перша третина XIX ст.).....</i>	294
<i>Андрій Цісик. Античність далека і близька</i>	302
<i>Олена Мудрик-Іванець. Українська овідіана Євгена-Юлія Пеленського (1908-1956).....</i>	307
<i>Ольга Назаренко. Пам'яті незабутнього вчителя (до сторіччя від дня народження Йосипа Кобіва).....</i>	313
<i>Лариса Смольська. Образи філологів-класиків Львівського університету</i>	317
<i>Марія Кашуба. Твори Плутарха як джерело моральних настанов Г. Сковороди.....</i>	324
<i>Ігор Захара. Труднощі і пастки філософського перекладу</i>	331
<i>Тарас Лучук. Гермес над криницею або українська античність</i>	339

Збірник наукових праць

ІНОЗЕМНА ФІЛОЛОГІЯ

Український науковий збірник

ВИПУСК 122

Видається з 1964 року

Комп'ютерне верстання *Н. М. Лобач, Н. В. Буряк*

Формат 70×100/16. Ум. друк арк. 28,4. Тираж 100 прим. Зам. 383.

Львівський національний університет імені Івана Франка
79000, Львів, вул. Університетська, 1

Свідчення про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготовників
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 4059 від 14.12.2007